

Guldringen fra Vandet

af Charlotte Boje H. Andersen

Til venstre: Ringens plade med korsfæstelsesscenen. Til højre: Bogstaverne NAZAR er lidt slidte, men budskabet på skinnen er alligevel læseligt og forståeligt, selvom ringen er 700-800 år gammel. Fotos: Museum Thy

På Museum Thy bliver vi til stadighed forbløffede over de fine detektorfund, der indleveres. Ét af årets bedste fund er den fingerring, John Møller fandt i maj måned. Han var på søgning i Vester Vandet og Øster Vandet-området, hvor der netop er gjort mange interessante metalfund, og blandt dagens udbytte var en middelalderlig guldring. Der er utvivlsomt tale om danefæ, og derfor skal ringen sendes til Nationalmuseet. Vi tillader os lige at glæde os over den, mens den stadig opholder sig i Thy.

Ringen er meget velbevaret og ikke synderligt påvirket af opholdet i jorden i århundreder. Overfladerne er slidte, men det ser ud til at være sket, mens den var i brug. Ringen består af en forholdsvis smal skinne, der på oversiden går over i en cirkulær plade. Såvel på pladen som på ringen er indgraveret udsmykning.

Motivet på pladen er korsfæstelsen. I midten ses Kristus med korsglorie og lændeklæde. Han står med udbredte arme, og korset kan kun svagt anes bag armene; den øvrige baggrund er krydsskraveret. Ved hans sider ses to andre figurer; måske knæler de ved korset. Figuren til venstre ser ud til at have hovedlin på; det kan være Maria. Den anden figur må

være Johannes – en opstilling, som er velkendt i den middelalderlige kirkekunst.

På skinnen er indgraveret følgende indskrift: IhC X(?) Pc NAZAREN (eller T?) VS. Jesus Kristus fra Nazareth, står der, da de første 5-6 bogstaver er en velkendt forkortelse. Pladens motiv og skinnens tekst hænger derfor godt sammen.

Ud fra parallelterne og stilen kan vi datere ringen til 1200-tallet. Der kendes fra dansk sammenhæng ingen ringe magen til dette fund fra Thy. På Nationalmuseet er der ganske vist ringe af samme type med korsfæstelsesscener, men indskrifterne er ikke de samme – de nævner som regel Anna, Marias mor. Netop den indskrift kunne tyde på, at inspirationen til ringene stammer fra det hellige land og Konstantinopel, hvor man allerede tidligt dyrkede Jesu mormor, den hellige Anna. I Norden var det først fra midten af 1300-tallet, at Anna blev en populær helgen – og også blev afbildet på fingerringe.

Vores ring afbilder og omtaler kristendommens centrale figur og fortælling. Vi ved ikke, hvor den er lavet og hvem der har båret den på sin finger. Men vi håber på flere fund, der kan være med til at belyse den spændende historie.

I bedstemors tid var der – »tid«

af Else (Dybdahl) Grønlund

Om livet på »Gadegaard« i Koldby hos familien Skallerup – set i barnebarnets tilbageblik og øjenhøjde.

At vokse op med to bedstemødre i cykelafstand og på to dejlige gårde i Thy var ren luksus. Set i dagens perspektiv, hvor familierne er spredt for alle vinde og ofte må bruge masser af tid på at nå hinanden i det, der hedder fritiden.

Men »tid« i det hele taget havde vi masser af dengang – i bedstemors tid og liv.

Jeg var langt fra det eneste barnebarn, men bedstemor Sine i »Gadegaard« var jeg særligt knyttet til af den simple årsag, at jeg blev født på hendes 70 års fødselsdag, 19. februar 1943.

Så hvert eneste år den 19. februar drog vi, familien fra »Dybdahlsminde« i Skyum (hvor min anden bedstemor, Karen Marie Dybdahl, også boede i perioder) til »Gadegaard« i Koldby for at fejre den

dobbelte fødselsdag. Først med stort kaffebord. Altid med sprøde kræmmerhuse med syltetøj og flødeskum og flaget oppe – ude som inde.

Det var glade dage. Sølvtojet og messingtingene skinnede om kap med vore smil. Bedstemor og jeg tronedede for bordenden i den store spisestue med stukloftet og det tykke mørke stoftapet på væggene. Alle nød stemningen i stuens varme interiør, der var præget af alle de smukke og dekorative pynteting og sager, som bedstefar gennem årene troligt bragte med hjem som gave til sin kære kone, når han havde været til marked i Thisted eller ude i et andet ærinde. Særligt optaget var vi børn af den magiske muslingskal. Stor som en hånd. Når vi lagde den til øret, kunne vi høre Vesterhavets brusen. Jamen

Else og bedstemor Sine på 20 og 90 års fødselsdagen i 1963, fotograferet hjemme i dagligstuen i »Gadegaard« med blomster og gaver.

Bedstemor i sin yndlingsstol ved vinduet og sybordet med strikketøjet – en anden fødselsdag med forklæde på og blomster i massevis.